

REFERENDUM O VSTOPU RS V EZ IN ZVEZO NATO

Obveščamo vas, da bosta v nedeljo, 23. marca 2003, potekala posvetovalna referenduma o vstopu Slovenije v Evropsko zvezo in zvezo NATO. S tem v zvezi vam pošiljamo kratko preliminarno informacijo o referendumi, ki jo je pripravil Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Na referendumih lahko sodelujejo državljani RS s stalnim ali začasnim bivališčem v tujini. Glasovanje na diplomatsko konzularnih predstavništvih ter po pošti iz tujine bo potekalo podobno, kot ob zadnjih volitvah. Vljudno prosimo, da z informacijo seznanite čim širši krog vaših bralcev oz. poslušalcev ter zainteresiranih slovenskih državljanov.

S spoštovanjem,

Anita Pipan

Začasna odpravnica poslov

INFORMACIJA O REFERENDUMIH ZA VSTOP SLOVENIJE V EU IN NATO

V Republiki Sloveniji bosta v nedeljo, 23. marca 2003, potekala posvetovalna referenduma o vstopu Slovenije v EU in zvezo NATO. Na podlagi odločbe Ustavnega sodišča se bodo za glasovanje na referendumu uporabljale tudi določbe o glasovanju na DKP v tujini ter o glasovanju po pošti iz tujine, kar pomeni, da lahko na referendumih sodelujejo državljani RS s stalnim ali začasnim bivališčem v tujini.

Podrobnejše informacije bodo posredovane po 14. februarju 2003, ko začnejo teči roki za referendumska opravila. Glasovanje na diplomatsko konzularnih predstavništvih ter po pošti iz tujine bo potekalo podobno, kot je bilo ob zadnjih volitvah.

Priporočamo, da volilni upravičenci, ki se želijo udeležiti referendumov, pozorno spremljajo obvestila, ob tem pa opozarjamo, da nekateri podatki o naslovih volilnih upravičencev še vedno niso popolni in jih je potrebno dopolniti. Vsi, ki še niso vpisani v stalno evidenco volilne pravice državljanov RS s stalnim bivališčem v tujini, na podlagi katere bodo pripravljene volilni imeniki (torej tisti, ki niso sodelovali na volitvah leta 1997, 2000 ali 2002), lahko zahtevo za vpis vložijo na diplomatsko konzularnih predstavništvih RS.

Ljubljana, 31. januar 2003

Ministrstvo za zunanje zadeve
Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu

Plemenitost pa taka!

Mandatno-volilna komisija državnega zbora je na svoji seji dne, 5. februarja 2003 izglasovala predlog, da se poslancu SNS, Zmagu Jelinčiču Plemenitemu prizna poslanska imuniteta pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani. Na omenjenem sodišču poteka proti poslancu Jelinčiču sodni proces zaradi izjave, ki jo je dal pred predsedniškimi volitvami leta 1997, ko je na predvolilnem shodu v Medvodah izjavil, da so volivci dr. Jožefa Bernika, danes poslanca N.Si, golazen, ki bi jo bilo potrebno že leta 1945 pobiti. Jelinčičeva izjava je preseгла vse meje dobrega okusa in predstavlja grobo žalitev volivcev dr. Bernika.

Zalostno je, da so na Mandatno-volilni komisiji glasovali za to vsi poslanci razen poslancev N.Si in SDS, ker enega poslanca

SLS. Predsednik komisije pa se je pri glasovanju vzdržal. V N.Si pričakujejo, da bo parlament sprejel drugačno odločitev in imunitete ne bo podelil. Znano je namreč dejstvo, da je prejšnji državni zbor o podelitvi imunitete omenjenemu poslancu že odločil in mu le-te ni podelil.

Ta dogodek priča o „plemeniti“ zavesti Zmaga „Plemenitega“, cerkvenega tatu in udbaša, ki je vohunil med slovenskimi političnimi izseljenci v Evropi. Pričuje tudi o koalicijskih poslancih v DZ, ki se zavedajo svoje politične moči in jim za potrditev pride prav še take umazane besede.

Mi pa moramo vedeti, da s svojim glasovanjem komisija kaže, da je zanje Jelinčičeva grožnja kar pravilna, torej bi nas bilo res treba že leta 1945 kot golazen pobiti!

Pogreb Jožeta Pučnika

Predsednik državnega zbora Borut Pahor je s pismom vodje poslanskih skupin obvestil, da se je „glede na nasprotujoča si mnenja poslanskih skupin odločil, da žalne seje državnega zbora ob smrti dr. Jožeta Pučnika ne bo“, pokojniku se bodo le poklonili z minuto molka na začetku januarске seje državnega zbora.

SDS in NSi sta v sporočilih za javnost izrazili nasprotovanje Pahorjevi odločitvi, da ne skliče žalne seje DZ. Odbor za slovo od Jožeta Pučnika pa je izrazil začudenje ob Pahorjevi trditvi, da bo govornik na Pučnikovem pogrebu, saj to ni bilo usklajeno s svojci umrlega, prav tako pa tudi ni njihovega soglasja za ta govor.

Vlada je svojo redno sejo začela z minuto molka v spomin na nekdanjega podpredsednika vlade Jožeta Pučnika. Ob tej priložnosti je imel minister za zunanje zadeve Dimitrij Rupel nagovor v Pučnikov spomin. Vlada je sklenila, da se bo Pučnikovega pogreba udeležil častni oddelek Slovenske vojske, imenovala pa je tudi delegaci-

jo, ki bo pod Ruplovim vodstvom sodelovala na pogrebu v imenu vlade.

Pogreb častnega predsednika SDS je bil v soboto, 18. januarja, na pokopališču v Črešnjevcu pri Ilirski Bistrici, kjer je pogrebne obrede vodil krajevni župnik.

Predsednik DZ Borut Pahor pa je za petek le sklical žalno sejo DZ v spomin na pokojnega Jožeta Pučnika. Kot je povedal v izjavi za javnost, se je tako odločil po pogovoru z vodji poslanskih skupin, ki pa so bili nasprotujočih mnenj. Zato je Pahor, kot je poudaril, odločitev za sklic žalne seje sprejel sam in zanjo prevzema tudi vso odgovornost.

Poslanke in poslanci so se zbrali na žalni seji. Ob tej priložnosti je predsednik državnega zbora Borut Pahor v imenu DZ izrazil pokojnemu Pučniku zahvalo za njegovo zelo pomembno vlogo pri ustanovitvi države, družini pokojnega pa izrekel sožalje. „Bil je ena osrednjih osebnosti slovenske politične pomladi,“ je med drugim dejal Pahor. Žalna seja se je končala z minuto molka v spomin na Jožeta Pučnika.

Priobčujemo pismo o spominski seji v DZ, kot smo ga prejeli v Argentini:

„Žalna seja za dr. Pučnikom je le bila. Pahor se je končno odločil, da skliče sejo, ne glede na stališča poslanskih klubov. Bila je včeraj ob 14. uri v par-

lamentu. Navzočih je bilo le pol poslancev LDS ali še manj, nekaj iz ZLSD, ni pa bilo poslancev SNS in DESUS-a. Navzoči so bili Drnovšek in vlada, razen Ropa, ki je bil v Zagrebu. Med gosti je bilo opaziti tudi Kučana.

Včeraj zvečer je imela TV Slovenija oddajo o Pučniku, ki pa je bila nenapovedana in je nisem posnel. Danes pa bo na radiu posvečena oddaja Pučniku. Pogreba ki bo danes, se bo udeležila delegacija parlamenta, vlade in častna četa. V teh dneh se nekoliko bolj sliši, da je bil Pučnik oče slovenske osamosvojitve in da je brez njega ne bi bilo.

Zakaj je Pahor preklical prvotno odločitev se ne ve. Prav gotovo so bili vzrok številni protesti in spoznanje, da se mora človeku ne glede na različnost priznati njegova dela.

Lep pozdrav ! “

Prešernova nagrajenca: Šugman in Ravnikar

Prejemnika Prešernove nagrade sta letos Zlatko Šugman za igralski opus in Vojteh Ravnikar za arhitekturni opus, ki sta dobila nagradi 7. februarja, ob kulturnem Prešernovem dnevu Slovenije.

Zlatko Šugman se je rodil 28. avgusta leta 1932 v Gorušnici na Ptujju. Član SLG Celje je bil v letih 1958-1961, mariborske Drame med letoma 1961-1965 in Mestnega gledališča ljubljanskega v letih 1965-1992. Njegov repertoar je izjemno bogat, tako v gledališču kot na filmu, televiziji in radiu. Upodobil je več kot sto likov iz svetovne in domače dramatike, igral nosilne vloge v evropskih in ameriških dramskih delih, zlasti pa je zapisan komiki.

Vojteh Ravnikar je docent za arhitekturo in urbanizem na Fakulteti za arhitekturo ljubljanske univerze. Rodil se je 4. aprila leta 1943 v Ljubljani. Diplomiral je na Fakulteti za arhitekturo in gradbeništvo, bil član skupine Kras iz Sežane in projektivnega biroja Kraški zidar. Vodil je organizacijski odbor Piran-

skih dnevov arhitekture, več let tam predaval in bil glavni urednik revije Piranesi.

Zlatko Šugman je za igralske dosežke prejel že več visokih priznanj in nagrad, med njimi nagrado Prešernovega sklada (1970), Severjevo nagrado (1975), Borštnikov prstan (1986), Župančičevo nagrado (1998) in nagrado Franeta Milčinskega - Ježka (2001). Lani je dobil še državno odlikovanje častni znak svobode RS.

Vojteh Ravnikar je med drugim prejel nagrado Prešernovega sklada (1980), Borbino nagrado (1980), Plečnikovo nagrado (1987) in nagrado Piranesi (1992).

Kampanja proti NATO

V Sloveniji še vedno poteka kampanja proti NATO in ZDA. Ob tem, opozarja Svet N.Si, - Nove Slovenije, krščanske ljudske stranke, se spregleduje dejstvo, da so ZDA v preteklem stoletju s svojimi posegi bistveno prispevale k zlomu fašizma, komunizma in nacizma. NATO pa je kot obrambna zveza omogočal varen razvoj demokratičnega dela Evrope po II. svetovni vojni. Razširjeni NATO je odločilno prispeval tudi k umiritvi vojnih konfliktov v JV Evropi.

N.Si je že ob ustanovitvi podprla vstop Slovenije v EU in zvezo NATO in to soglasno potrdila ponovno tudi na svojem 1. Kongresu. Ker gre za dva bistvena nacionalna projekta, so člani Sveta N.Si prepričani, da je najboljša pot do odločitve zavezujoč referendum.

SLOVENSKI ODMEVI

Hrvaško elektrogospodarstvo (HEP) bo predarbitražno zahtevo za hrvaško polovico Nuklearne elektrarne Krško (NEK) v Ljubljano zagotovo poslalo do konca tega tedna, je napovedal vodja skupine HEP za pogajanja glede krške nu-

klearke. Dokument, s katerim Hrvaška od Slovenije za svojo polovico NEK zahteva 720 milijonov dolarjev, je že napisan, trenutno pa ga preučuje hrvaška vlada. Ta mora predarbitražno zahtevo le odobriti in vrniti HEP, ki ga bo še ta teden poslal v Ljubljano, je povedal vodja HEP.

GLEJ...

PROBLEM Z MUSLIMANI V SLOVENIJI 2

OBISK ZAPUŠČENIH OTROK V ZARATE 3

ALMANAH RASTI 3

MEDDOBJE. ŠT. 3-4 4

ARGUMENTI PROTI NATU .. 6

ODPRTE KARTE IN OBVEŠČENOST O ISLAMU

Komentar tedna Radia Ognjišče dne 24. 1. 2003

Pred kratkim je v Sloveniji vzplamtel islamski srd nad izjavami nadškofa dr. Rodeta, ki je takoj vzbudil protikatoliško gonjo po časopisih. Navajamo dva odgovora na to, saj nam zgovorno kažeta muslimansko realnost.

DRAGO OCVIRK v radio

Če gre verjeti novi ljubljanski županji in poslancu Jakiču, je začetek gradnje džamije tik pred vrati. Tako sta namreč razlagala sinoči na POP TV v Trenjih (23. januar 2003). Človek ne bi bil presenečen, če je prav to eden glavnih razlogov, da so se vnele razprave o tem, kako nadškof in katoliška Cerkev nasprotujeta tej gradnji. V resnici pa je nadškof povedal le, da s to gradnjo nima nič, oblasti, ki so zanj odgovorne, pa morajo vedeti, da po muslimanskem učenju džamija vendarle ni isto kot cerkvena zgradba. To preprosto pomeni dvoje. Nadškof se je zavzel prvič za to, da odgovorni odločajo ob vsestranskem poznanju zadeve, in drugič, da je tudi javnost zadostno informirana o novosti organiziranega islama v našem prostoru.

Oblasti imajo namreč dolžnost, da svoje odločitve sprejemajo ob čimbolj tehtnem in strokovnem poznanju določene zadeve, državljanji pa imamo pravico do vsestranske informacije.

Vendar vse kaže, da je prav nadškofova zahteva po informiranosti zmotila oblast in medije. Oboji so izhajali iz predpostavke, da bi znali državljanji nasprotovati gradnji džamije, zato je najbolje, da o tem ne vedo nič določenega in so postavljeni pred izvršeno dejstvo. To pa ni le hudo izigravanje osnovnih demokratičnih pravil, marveč predvsem zelo žaljivo podcenjevanje državljanov, ki so te oblasti in oblasti izvolili. Bolj ko so namreč državljanji o vsem obveščeni, večja ko je preglednost, več možnosti je za visoko soglasje. Do popolnega soglasja pa itak ne more priti, ker bi to pomenilo konec pluralne družbe. Celotno referendum o samostojnosti Slovenije ni bil stoodstoten in, če bi bil, bi ne bil verodostojen. Popolno soglasje je čista fikcija in kdor ga želi doseči v javnem življenju, mora uvesti vsaj diktaturo, če ne totalitarizem.

Nič ne bi bilo narobe, če bi državljanji zvedeli od koga drugega kot nadškofa, da ima džamija po šerijatskem pravu drugačno vlogo kakor cerkvena zgradba in da ju ne gre enačiti. Tudi bosenski muslimani poudarjajo razliko med cerkvijo in džamijo, zato je povsem nerazumljivo sprenevedanje muftija Đogića, ki vsak dan bolj vehementno zatrjuje, da to ni res. Vendar ga vsem dostopna bosenska islamska literatura popolnoma demantira. Da ne bom vedno navajal bosenskih virov, naj tu omenim Libanonca Khalila Samirja, ki je zapisal: „Džamija je kraj, kjer se zbira skupnost za to, da se sooča z vsemi vprašanji, ki se je tičejo: družbenimi, kulturnimi, političnimi, je pa tudi kraj molitve. Skupnost sprejema vse svoje odločitve v džamiji. Kadar želimo džamijo omejiti le na 'kraj molitve', je to nasilje nad islamskim izročilom"; (La Civiltà Cattolica 2001, I 599-603, quaderno 3618).

Če bi bili naši državljanji obveščeni, da je islam od vsega začetka izrazito versko, politično in vojaško gibanje, se svet ne bi podrl. Tudi ni nič motečega v tem, da je bil Mohamed ne le velika verska osebnost, ampak tudi velik politik in vojaški strateg, državni voditelj in zakonodajalec.

Najslabše, kar se nam lahko zgodi, so presenečanja, ki izvirajo iz zavajanja, češ, saj smo vsi enaki. Ne, na srečo nismo, smo različni; drug drugega lahko bogatimo; drug drugega lahko postavimo pod vprašaj; drug z drugim se moramo pogovarjati, da naše različnosti uskladimo v relativno

mirno sožitje.

V tednu, ki je za nami, je muftija nastopal v vseh glavnih medijih in slikal, katoliško Cerkev pri nas kot konzervativno in nedialoško. V Dnevniku je pogovor z njim naslovljen celo: 'Rodetovo stališče je lahko nevarno'.

Iz evropske prakse lahko rečem, da islam še zdaleč ni tako neproblematičen, kot ga prikazuje mufti, in Cerkev seveda ni tako zadržana in protiislamska, kot namiguje. Na Nizozemskem je evangeličanski teolog Jongenell zahteval od vlade, da zapre džamije, dokler indonezijski muslimani ne postavijo nazaj cerkva, ki so jih zažgali. Od države še zahteva, naj v Evropski zvezi zastavi vprašanje zatiranja kristjanov v islamskih deželah.

Nekateri francoski oblastniki zahtevajo, da država sama, čeprav laična, gradi islamske molilnice, ki jih zdaj plačujeta Libija ali Saudska Arabija.

Ti s tem izvažata „najbolj retrograden islam polpismenih vahabitskega kova“ kot pravi Abdelwahab Meddeb (La maladie de l'islam). V ponedeljek je v Londonu Scotland Yard zasedel veliko džamijo v Finsbury Parku in aretirat imama Abou Hamza zaradi podpore Bin Ladnu, pri enem članu te džamije pa so našli sledi smrtnih strupov.

Morda bo mufti Đogić rekel, da to niso muslimani in da je islam zgolj miroljubna religija. A kaj ko bo enako rekel zanj Abou Hazma ali kak drug imam. Je pač več predstav o „resničnem“ islamu in te se med seboj nemalokrat izključujejo, tako da muslimani še kako preganjajo tudi drug drugega v imenu „pravega“ islama. Žal, vse, kar je človeškega, in vse, kar prime človek, se lahko spridi, tudi religija, krščanstvo ali islam ali kaj drugega.

Če bi igrali odprte karte, bi bilo več medsebojnega zaupanja in manj pomislekov glede gradnje džamije. Ti se pravzaprav porajajo šele sedaj, ko se je utrgal plaz obtožb na nadškofa, ker si je drznil povedati - in to v pluralni družbi - nekaj drugega, kakor sta pričakovala oblast in mufti. Zdj bo pač treba marsikaj še razčistiti, kajti Slovenija ni otok, ampak križišče različnih vplivov in poti. Islam v Sloveniji je v glavnem povezan z bosenskim, ta pa s svetovnim, vključno z vahabitskim. In s tem vplivom lahko v določeni meri računamo tudi pri nas, pa naj to nekateri še tako zanikajo. Če si s tem belijo glavo v Franciji in Angliji, je več kot naivno trditi, da si je ne bomo tudi mi.

FRANCI PETRIČ V DRUŽINI

Musliman Bassam Tibi, profesor za mednarodno politiko na Harvardu in v Tübingenu, je v ponedeljek, 27. januarja, v Rimu govoril o tako imenovanem evroislam. Dejal je, da je navzočnost muslimanov v Evropi postala dejstvo, ki ga ne moremo obiti. V letu 2035 bo v nekdanji „krščanski“ Evropi že štirideset milijonov muslimanov. Pri tem je poudaril: „Če hoče biti islam evropski, mora ločiti vero od politike, sprejeti demokracijo, pospeševati človekove pravice, spoštovati civilno družbo in biti pluralističen. Islam še ni dosegel teh ciljev.“

Te njegove besede prihajajo v pravem trenutku v slovenske razgrete pogovore o primernosti gradnje prve džamije v naši državi. Muslimani v Sloveniji hočejo v Ljubljani zidati džamijo. Nekdanja mestna komunistična oblast in dosedanja liberalna jim nista

izdali gradbenega dovoljenja zanj. Že leta zato opozarjajo na prostorske stiske in težave, s katerimi se srečujejo pri svojem zbiranju. Pri tem jim je v času komunističnega režima pomagala tudi katoliška Cerkev (zbirali so se npr. v dvorani Teološke fakultete v Ljubljani ali pa v Elijevi rotundi v Kopru). Med Cerkvijo in muslimansko skupnostjo tudi zato nikoli ni bilo nasprotij.

Slovenska oblast takim potrebam vernih katoličanov, muslimanov ali tudi pravoslavnikov (nekaj cerkva imajo „na posodo“ od katoliške Cerkve) še danes ni naklonjena. Na gradbeno dovoljenje npr. čakata dve župniji v Mariboru, ena v Velenju in v Luciji pri Portorožu, pravoslavni bi radi cerkev v Mariboru in Celju pa še kje ...

Ob zadnjih razpravah je zato presenetil mufti Đogić z ostrim besednim napadom na nadškofa dr. Rodeta, ker je ta v božičnem pogovoru za POP TV povedal, da je odločitev za zidavo džamije v rokah politikov. Ostrina muftijevih besed v izjavi, ki je sledila, in njegove obtožbe na račun vodstva Cerkve v nekaterih pogovorih so zbudile v javnosti začudenje in marsikakšno vprašanje. Čemu (komu) služi tak oster napad? Mar katoliška Cerkev daje dovoljenja za zidavo džamij? Ko so konec lanskega leta policisti pridržali muftijevo ženo, Đogić še zdaleč ni tako ostro reagiral. Zdj pa večinsko katoliško Cerkev uvršča k nacionalistom Jelinčičevega kova.

Nerazumljivo napadalno držo muslimanskega verskega voditelja razumemo v novi luči, če pogledamo, kakšne so trenutne družbene razmere. Zmagovalni polet liberalne demokracije v navezi s prenoviteljsko komunistično stranko je v zadnjih letih ustvaril plodna tla novega enoumja. To v veliki meri nekritično podpirajo slovenski mediji. Ker je nadškof opozoril na dejstvo, da je odločitev za džamijo v rokah politikov, je s tem nehote pokazal, kdo je kriv, da je ni. Obenem pa je opozoril, kaj pomeni džamija v islamskem svetu ter posredno spodbudil odgovorne, da je treba ljudi celovito obveščati ob tej odločitvi. Ko je natančneje o razlikah med džamijo in cerkvijo spregovoril tudi profesor za verstvo na Teološki fakulteti dr. Drago Ocvirk, sta bila z nadškofom deležna očitkov nestrpnosti. Medtem pa so šli nekateri v naklonjenosti do muftija tako daleč, da so celo lepšali njegove izjave (kako drugače razumeti televizijski izrez Đogićevega izbruha proti svētniku Jarcu v Trenjih na POP TV v četrtek, 23. januarja, ki ga gledalci nismo mogli videti in o njem beremo v pismih bralcev na strani 24). Slovenski liberalno-prenoviteljski politiki, ki jo najbolj povezuje protikatolištvo, pride zelo prav spor muslimanov in katoličanov, da s tem opraviči svojo držo in odločitve. Da bi jim bilo lažje, so priklicali na pomoč tudi vedno pripravljene „anticerkvene“ Roterjeve sociologe. Obojim ne gre za obveščeno, ampak le za zburjanje sovraštva in nezaupanja do cerkvenega vodstva! Z muslimani bomo v Sloveniji živeli tudi v prihodnosti. Tega se katoličani dobro zavedamo, zato jim ne odrekamo pravice do zbiranja in molitve v lastnih prostorih. Ker smo delili z njimi totalitarno preteklost, ki je zatirala oboje, si želimo tako prihodnost, ki bo mirna in urejena in ne bo prinašala kasnejših sporov. Za to pa se je ob odločanju za zidavo džamije vredno pogovarjati in biti celovito obveščeni.

Za to mora poskrbeti oblast. Bo znala sprejeti ta izziv?

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Tri tedne je dolga doba, da bi mogli o njej vsaj delno poročati. Zato naj mi bralci dovolijo, da zelo na kratko z retrospektivnim pogledom podam položaj na raznih področjih, tako kot ga vidimo na začetku tega tedna.

Zunanje obveznosti. Kljub vsem težavam bi lahko zapisali, da je gospodarstvo še najbolj prijazno v celotni argentinski panorami. Vladi je uspelo podpisati kratkoročen dogovor z Mednarodnim denarnim skladom (FMI). Sporazum traja do meseca avgusta in predstavlja refinanciacijo letošnjih obveznosti do mednarodnih organizmov. Čeprav podpis ni nekaj izrednega vendar pomeni, da Argentina ni zašla v popoln default v zadevi zunanega dolga. Za tem je minister Lavagna podpisal še sporazum s Svetovno banko, ki bo državi poslala dodatnih fondov. Vendar je vlada za dosedaj se sporazuma morala precej globoko seči v blagajno in poravnati najbolj nujne obveznosti do vseh treh mednarodnih organizmov.

Domače gospodarstvo. Izgledi vsaj vzbujajo upanje. Poljedeljska letina predstavlja nov rekord in dosega 70.6 milijonov ton raznih žit, v katerih krepko prednjači soja. Davčna nabirka meseca januarja je tudi bila rekordna in je v primeri z lanskim letom poskočila za 64,2 odstotkov. Na industrijskem področju je nekaj zanimivih znakov rekativacije, zlasti v tekstilu, usnju, proizvodnji poljskih strojev, da ne omenimo turizma, ki je dosegel izreden razmah.

Presneta politika. Ni pa tako lep položaj na političnem polju. Notranji razkol v peronizmu je stalen pojav, ki prizorišče polni z meglo. Pogled na pretekle tedne pa nam pokaže, da predsednik Duhalde počasi a vztrajno napreduje v svojem boju proti Menemu. To je dokazala konvencija stranke v Lanusu, ki je odpravila notranje volitve za predsedniško kandidato in uvedla sistem „neolemas“. Ta predvideva, da se lahko za stranko predstavi več kandidatov. V nasprotju s sistemom „ley de lemas“, ki predvideva da se vsi glasovi teh kandidatov prištejejo najbolj voljenemu kandidatu, v „neolemas“ to ni predvideno. Peronizem je tako gotov svoje zmage, da si upa atomizirati lastno volilno maso. Kar trije peronisti naj bi samostojno nastopili v predsedniški tekmi, v raznih povezavah a pod okriljem strankinega grba. To je seveda kaj čuden sistem, a ustava ga izrecno ne prepoveduje, kot v primeru „ley de lemas“, ki je jasno protiustaven.

Sodni zapleti. Ta odločitev konvencije seveda ni bila po godu Menemu.

Takoj je na volilnem sodišču vložil pritožbo. A stvar se je pričela zapletati. Če sodišče prepove sistem „neolemas“ in odloči, da se morajo izvesti notranje volitve, dejansko ni več časa in predsedniške volitve ne bi mogle biti na predvideni datum 27. aprila. Menem pa hoče na vsak način nastopiti na volitvah in noče, da bi se datum zavlačeval. Zato je zadnje dni ustavil sodno ofenzivo. Ta teden bo sodnica Servini de Cubría odločila o tej zadevi. Če bi prepovedala sistem „neolemas“ je Duhalde že predvidel, da ponovno skliče konvencijo, ki naj določi kandidata, kar je predvideno po statutu stranke. To bi seveda pomenilo tudi formalen razkol peronizma.

Kandidati. O Menemu smo že pisali. Politični kampanji prilaga še osebne poteze, kot je novica, da s sedanjo ženo, čilsko „leptico“ Cecilijo Bolocco pričakujeta otroka. Vendar mu ankete ne kažejo preveč obetujuče. Rodríguez Saá še vedno prednjači v številnih anketah, vendar njegova kampanja ni množična. Dejstvo, da nima za sabo aparata stranke je precej negativen dejavnik. Kirchner pa, kot uradni kandidat vlade, tega problema nima. Si jih pa sam dela. Pretekli teden je spričo kritičnega stanja železnic kaj nerodno izjavil, da bi jih bilo treba ponovno poddržaviti. To pa je povzročilo preplah ne le v domačih krogih, temveč tudi v sklopu mednarodnih finančnih organizmov.

Levica in desnica. Tu prideta v poštev le dva kandidata: Elisa Carrió na eni in López Murphy na drugi strani. Najbolj zanimivo je dejstvo, da oba srdito napadeta peroniste, med sabo pa se posipata z rožicami. Carrió ima lepe izgledne v nižjih slojih in med intelektualci, Murphy močno prodira v srednjem sloju. A usoda obeh je nejasna, ker nimata močnih struktur.

Zaprte ceste. Zadnja leta je prišel v modo način protesta, po katerem bojevit skupina ljudi (pique) blokira promet na cestah in avenijah. V začetku je bil ta način lasten sindikalnim problemom, potem pa se je razširil in v zadnjem času postal lasten posebnim socialnim organizacijam, katerih edini smoter je doseči razne ugodnosti s tem načinom protesta. Postale so prave politične in „udarne“ strukture, ki vladi povzročajo velike preglavice. Sestavljajo jih večinoma brezposelni, ki pa od države prejema podpora socialnih „delavskih“ planov. Dejansko so neke vrste „državni uslužbenci“, ki na državne stroške (150 mesečnih pesov) povzročajo pravi kaos v državi. Ta paradoksa je le ena izmed tolikih protislovij argentinske sedanosti.

SLOVENC V ARGENTINI

SAN JUSTO

NI VAŽNO, KOLIKO DAMO, TEMVEČ KOLIKO LJUBIMO!

Mati Terezija

Na pobudo kateheta Tonija Bidovca in vzgojiteljic Balantičeve šole iz San Justa so otroci od najnižjega do najvišjega razreda začeli nabirati denar za potrebne. Vsako soboto so otroci prihranili nekaj kovancev za to lepo delo. Nekateri otroci so delali žrtvice in si niso kupovali sladkarij ali tako zaželene pijače. Vsako soboto zjutraj so vzgojiteljice zaropotala s šparovčki in spraševale, če je kdo kaj prinesel. Šparovčki so se hitro polnili, saj so v zadnji polovici leta otroci nabrali kar \$ 250,60. Tako so se vrstili: vrtec \$ 0,50; 1. razred \$ 15,25; 2. razred \$ 28,30; 3. razred \$ 14,95; 4. razred \$ 32,90; 5. in 6. razred \$ 50,05; 7. in 8. razred \$ 23,60 in še skriti darovalci \$ 80,00. V nabirko je bilo vlito mnogo truda in žrtvic.

Gospod katehet je predlagal, da bi obiskali Zárate, zavetišče otrok in ostarelih, katerega vodijo sestre reda Matere Terezije. Poleg otrok so tudi povabili misijonski odsek, da bi pomagal pri pripravi obiska. Misel na obisk je segla globlje... Otroci so se pripravljali nanj skozi cel mesec. Vsako soboto so prebirali misli ali zgodbe Matere Terezije, nato razmišljali in se pogovarjali. Razni so bili občutki in izkušnje. Delali so tudi zanimive plakate na podlagi teh premišljevanj, katere so razobesili po celem dvorišču. Vzdušje se je stopnjevalo.

Na božično pripravo so tudi pomislili. Nabirali so obleke, obuvale in hrano, da bi jih nesli k ubogim. Farno občestvo se je k temu delu tudi pridružilo. Pripravili so nabirko, kjer se je nabralo \$ 656,00. Spremljali so delo tudi z molitvijo.

Delo še ni bilo končano. Zadnjo soboto pred odhodom

so se otroci zbrali v Našem domu in skupaj pripravili še nekaj lepih stvari. Najprej so se pred kapelico Marije Pomagaj priporočili Njej, da bi jim pomagala in blagoslovila njihovo delo. Skupaj so molili jutranjo molitev in zapeli. Nato so se otroci porazdelili v tri skupine. Višji razredi so pod spretno roko Lučke Bergant pripravili darila. To pot so ustvarjali angelčke iz makaronov. Delo je bilo organizirano po skupinah. Dečki so pripravljali glavice, deklice pa telo. Hitro so delali in v enem opoldnevu je nastalo kar 160 kralatcev. Nižji razredi so urejevali vse, kar se je z nabirko nakopičilo. To se pravi, da so najprej morali sortirati, kar je bilo darovano, nato spraviti v vreče, limati lističe z naslovi in zavzeti pakete. Dela je bilo precej, ker so spakirali vsaj 40 velikih vreč. K tej nabirki so še dodali vse tiste igrače, ki so jih otroci sami darovali za otroški dan. To delo je imela na skrbi Veronika Malovrh. Pod vodstvom Lučke Oblak in Ivane Tekavec, so otroci vadili prizor živih jaslic. Skupina igralcev je bila velika, saj so vsi nastopali. Tokrat je bil prizor preveden v kastiljščino, da bi vsi razumeli. Naj-

bolj privlačne so bile pa argentinske pesmi, katerim so z navdušenjem sledili in jih plesali. Pri vajah so otroci pridno in z zavzetostjo sodelovali, kar je treba res pohvaliti.

Potovanje v Zárate je bilo doživeto. V soboto 14. decembra smo okoli 9. ure v številu 50 otrok, vzgojiteljic in spremljevalcev odšli izpred Našega doma. Na avtobusu je katehet nagovoril in pripravil otroke na ta lep obisk. Med potjo se je vzdušje in pričakovanje večalo. Da so si krajšali čas, so otroci radi peli in se pogovarjali. Okoli 11.30 ure je avtobus zapeljal pred vrati zavetišča. Notri so nas že čakali. Naši otroci so pridno delali vrsto pri avtobusu, kajti vsak izmed njih je hotel pomagati in nesti kakšno vrečo nabirke. Ko je bilo delo opravljeno, so si vzeli malo počitka, skupaj so pod drevjem kosili in potem šli na obisk otrok. V zavetišču je okoli 30 otrok. Zanj skrbi skupina sester, katere imajo zelo veliko dela. Naši otroci so v igri privabili tamkašnje otroke. Igrali in zabavali so se na vrtu. Nato so obiskali prostore, kjer zapuščeni otroci živijo, in videli, kakšne so njihove potrebe. Mnogi so veliko spraševali, kajti tak obisk so prvič doživeli. Gospod Toni nas je potem povabil k sv. maši v novi

kapeli, kjer so naši otroci tudi peli slovenske verske pesmice. Zanimivo je bilo preživeti sv. mašo s starčki, kajti oni so ravno tako peli kot otroci, pač pa po svoje. Ko je bilo sv. maše konec, so otroci obiskali dom ostarelih, tu živi kakih 70 starčkov, se z njimi rokovali in se pogovarjali. Nato so se otroci šli napraviti za nastop.

Starčki so kar hitro napolnili dvorano, tudi otroci so posedali po tleh in čakali. Istočasno je obiskala zavetišče še druga skupina iz Vicente Lópeza, ki je tudi pripravila žive jaslice. Zato smo skupno imeli na isti dan kar dve verziji jaslic. Vsaka po sebi različna in zanimiva. Po prizorih so otroci veselo razdelili angelčke, ki so jih pripravili. Tudi skupina iz V. Lópeza je obdarovala vse otroke in starčke. Pripravili so tudi okusno malico, kajti ni manjkalo tortic, soka in drobnega peciva. Zatem jih je obiskal neki gospod, ki jim je pripovedoval lepe zgodbe. Otroci so posedali okoli njega in pozorno poslušali. Ni manjkalo smeha in zadovoljstva. Kmalu zatem so se otroci poslovili od vseh, ki so jih tako lepo sprejeli.

Ob slovesu so sestre ponovno povabile vse tiste, ki bi želeli priti na obisk. Vrata so vedno odprta, za ljubezen!

-a -h

NAŠ ROD

Naš rod smo dali naslov letošnjemu Almanahu.

Kdo sem, od kod prihajam, kdo so bili moji predniki, kje so živeli? Kdo si ni že kdaj stavil teh vprašanj? Da bi bolje spoznali svoj izvor in Slovenijo, domovino svojih starih staršev so se petošolci RAST XXXI odločili, da bodo pisali o našem rodu.

„Moj dom je lep, moj rod krepak,“ poje slovenski pesnik in to sem občutila, ko sem prebrala spise naših dijakov. Pogovorili so se s sorodniki in ti so jim pripovedovali o rojstnem kraju, življenju in navadah na vasi ter o bogatem kulturnem delu v prosvetnih domovih. Nekoč je bilo... To je kakor lepa pravljica. Vsem pa je skupno, da je v njihovo skoraj idilično življenje na vasi ali v mestu udarila vojna in revolucija in jih raztepla po svetu. Čeprav so se v novi deželi kmalu znašli in tudi gospodarsko ustalili, sta jih trpljenje med revolucijo in beg v tujino zaznamovala.

Lipa zelenela je. Marjana Dolinar opisuje svoj rod, stare starše, ki so že umrli. Ustavi se pri stari mami, ki še živi. Ta ji je pripovedovala o svojem rojstnem kraju sv. Gregoriju, kjer raste ob cerkvi mogočna, stoletna lipa.

O življenju v domači vasi na Brezovici, o lepih navadah ob cerkvenih praznikih in o bogatem kulturnem delovanju se je Andrej Drenik pogovarjal s staro mamo.

Franciju Erjavcu je stari oče pripovedoval o življenju v Doljnem Globodolu na Dolenjskem, kjer rodi vinska trta znani cviček. Vse se je spremenilo, ko se je začela vojna; stari oče je bil domobranec in se je ob koncu umaknil na Koroško.

Stari starši Karoline Gelb so bili doma na Primorskem. Stara mama ji je pripovedovala o Vipavi, Goriških Brdih, o čudovitih

Soči in Svetogorski Materi božji. „Kako lepa si domovina, za vedno bomo tvoji,“ je zaključila stara mama svoje pripovedovanje.

Rod Mikaele Grbec izhaja iz osrčja Dolenjske, kjer na Zaplazu kraljuje Marija Pomočnica. Prav pod hribom je imel Mikaelin praded Tonček gostilno, kjer so se ustavljali vsi zaplaški romarji. Očetova družina pa je iz Loškega Potoka.

Natalija Erika Jemec opisuje življenjsko zgodbo stare mame, ki je bila doma v vasi Lošnjice pri Moravčah. Lepo življenje je pretrgala vojna in revolucija.

En hribček prijazen stoji. Stara mama je pripovedovala Mariji Zofiji Kastelic o rojstnem kraju njenih prednikov. Na prelepi Bloški planoti sta bila doma starša njene mame. V fari Kopanj na Dolenjskem pa oba starša njenega očeta.

Njena Slovenija, je naslovila svoj prispevek Lučka Kinkel. S staro mamo se je pogovarjala o življenju na lgu, njenem rojstnem kraju ter o taborišču na Koroškem.

Ivan Klemenčič je iz kronike svoje prababice opisal njeno življenje na domu v Konškovem gostišču na Trojanah; tam prodajajo krofe, ki slovijo po vsej Sloveniji. Svoj spis končuje s spominom, ki ga je prababica napisala svojemu prvorojencu; ta leži nekje v Kočevskem Rogu.

Babica je Alešu Kogovšku pripovedovala o dedku in njegovih dogodivščinah v otroških letih, ki jih je preživel v Celju, ko so splavarji še splavljali les po Savinji. Zelo zanimivo pa mu je tudi opisala življenje v Ljubljani, ko je bila ona še otrok.

Na domačiji pod Limbarsko goro je bila doma Tinca Lavrič, sestra stare mame Marjane Kržišnik. Pisala je spomine in iz njenih zapiskov je Marjana orisala življenje

na domačiji, odkoder izhaja njen rod po očetu.

Andrej Marolt se je pozanimal za svoje korenine in ugotovil, da je bil stari ata po očetovi strani doma v vasi Studenec na Blokah, mamin oče pa je bil rojen v Mariboru, na kar je zelo ponosen.

Beg v tujino je naslovil Matjaž Marušič svoj prispevek. Njegova stara mama po mamin strani je bila doma iz Šentjošta nad Horjulom, stari ata pa na Čatežu pod Zaplalom. Oba sta bila begunca in si v Argentini ustvarila družino in dom.

Aleksander Mavrič ni poznal svojih starih staršev. Njegova mama mu je pripovedovala o svojem očetu, kapetanu Milošu Šabiču, ki se ga komaj spominja, saj je bila stara tri leta, ko ga je zadnjikrat videla.

„Sem potomka različnih narodov in kultur,“ začne svoj spis, Dom pod Krimom, Danijela Modic. Po očetu je slovenskega rodu, po mami pa italijansko - španskega, kar bogati njeno življenje.

Danijelu Obriskalu je stric opisal življenje njegovih prednikov, ki so bili doma v vasi Karlovica na Dolenjskem. Dogodki med vojno in revolucijo so ločili družino, ki je po dolgih letih zopet zaživela družinsko življenje v Argentini.

Spomine svojega starega ata je zapisala Veronika Rot in nanizala dogodivščine iz njegovih otroških in mladih let. Zapis zaključuje z zlato poroko svojih starih staršev.

Kroniko družine je napisal Ivan Zarnik. Njegov stari oče se je rodil v vasi Suhadole v fari Komenda. Iz iste vasi je stara mama po očetovi strani. Mamin oče je bil doma iz Raka pri Krškem, mama pa se je rodila v Križji njivi - Stari Trg pri Ložu.

„Pozdravljeno bodi Sorško polje,“ je naslovila svoj spis Alenka Žnidar, ker se je očetova mama rodila v Mavčičah na Gorenjskem; očetov oče pa je bil doma v vasi Suhadole - fara Komenda. Stari starši po

materi pa so bili meščani, saj so pred drugo svetovno vojno živeli v Ljubljani.

Svoj prispevek je poslal tudi Matjaž Zupanc, dopisni dijak iz San Luisa. Od starih staršev živi le stara mama, ki se je rodila v vasi Plešivca, fara Brezovica. Opisal je zemljepisno lego in posebnosti tega dela Slovenije.

Našim petošolcem so se pridružili bariloški abiturijenti. Nataša Grohar je opisala Blejsko Dobravo, od koder izhaja njen rod po mami, in doživetja starega očeta, ki je bil mobiliziran v nemško vojsko.

Kdo izmed nas, ki smo v mladih letih potovali v Bariloče, ni poznal dobrotnika gospoda Frenka Jermana? Vnukinja Magdalena Jerman je, po pripovedovanju drugih, zapisala njegovo življenjsko pot in delo.

Njena sestra Veronika Jerman pa se spominja maminega očeta Alberta Malovrha; bil je doma iz Šentjošta nad Horjulom, kjer je bila ustanovljena prva vaška straža, katere član je bil pokojni Albert.

Matjaž Žužek je pisal o svojih prednikih, o pradedih. Vsakemu izmed starih staršev je posvetil kratek opis njegove osebnosti.

Dijaki so naredili svoj Almanah pod vodstvom prof. Metke Mizerit. Lep znak, ki si ga je RAST XXXI izbrala za svoj simbol, krasi platnice. Vsi članki so opremljeni z družinskimi fotografijami ali slikami raznih krajev Slovenije; na zadnji strani platnic je fotografija petega letnika. Almanah je tiskala tiskarna „Editorial Baraga“. Izdajo pa so omogočili dobrotniki z oglasi. Zahvalimo se tudi stari staršem, ki so vnucom pripovedovali svoja doživetja in staršem, ki so nas podprli v vseh prizadevanjih.

Almanah „Naš rod“ nas bo vedno spominjal, od kod prihajamo ter kakor njihov znak simbolično povezoval Argentino in Slovenijo.

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

Meddobje št. 3-4, 2002

Konec decembra lanskega leta je izšla redna dvojna številka Meddobja, kulturne revije, ki jo izdaja Slovenska kulturna akcija že 45 let.

Uvodnik je napisal novi urednik revije **Tine Debeljak**. V njem govori predvsem o prihodnosti SKA in predvsem revije Meddobje, ki se bo obogatila z mladimi pisci, sicer morda že v španščini.

Sledi poezija, ki je je kar veliko. Prvi je seveda naš že klasični poet **Vladimir Kos** iz Japonske, ki je poslal *Medu za božič 2002*, božični motiv *Kemija božjega srca* in *Novo leto - novo dobjje*, vizije slovenščine v novi dobi. Zadnja pesem je *Drevesu, ki ponosno izgublja liste*, namig na postarano Meddobje.

Kot vedno so pesmi prepletene z japonskimi motivi in slutnjami v prehod v novo dobo.

Druga že stalna pesnica je **Erika Poglajen**, s pesmijo v slovenščini *Bela ladja*, kjer premišljuje o želji po družbi, ter s špansko *El ocase*, ki jo je **Branko Rebozov** odlično prevedel kot *Zaton*, kjer govori o povezavi med dušo in naravo.

Oglasil se je tudi **Gregor Papež** in napisal pesmi *Viajes 1* in *Viajes 2*, kjer opisuje prihod v pampo, ki mu odkrije vrsto nove narave. Pesmi je tudi prevedel **Branko Rebozov**, ki vsebino točno prevede.

Po dolgem času se je ogasila **Angela Cukjati** iz Italije z dvema pesmima *Ansia* in *Ausencia*, kjer se pogloblja v globino duševnosti. Pesmi je prevedel **Tine Debeljak** kot *Tesnoba* in *Odsotnost*.

Sledi proza **Toneta Mizerita** *Grenki mate*. Kot vedno si je izbral motiv iz predmestnega revnega okolja. Govori o revni skupnosti, ki se v obrambo svojih vrednot združi in ubije kršilca reda. Malce kratko delo, a doživet prizor iz človeškega dostojanstva in obrambe.

Zelo dolg je naslednji esej „*Biti Argentinec je težak posel!*“, ki ga je napisal dr. **Jože Rant**. To je nekaj posebnega v našem pisanju, saj govori, kaj mislijo Argentinci sami o sebi oziroma kaj lahko rečemo mi o njih značaju. Vsi, ki mislimo, da vsaj malo poznamo domačine te dežele, bi morali prebrati ta esej, saj nam odkriva vrsto lastnosti, značaj in miselnost povprečnega Argentinca, med katerimi živimo, in je prav, da jih poznamo. Opisane so splošno znane držbe, pa tudi manj znane, a zato ne manj globoke in determinantne. Misli so podčrtane z mnogimi izsledki raznih knjig, kakor tudi izrezkov iz časopisov, ki kažejo argentinski značaj. Ta esej bi moral nujno brati vsak Slovenec, ki živi v Argentini.

Iz arhiva je priobčeno naslednje delo **Srečka Baraga**: *Ob knjigi Vladimirja Vauhnikar Nevidna fronta*. To je predavanje, ki ga je pisec imel pri SKA leta 1966. Pisec je Vauhnikar osebno dobro poznal in je zato lahko pisal o njem kritično. Predstavi nam ga, predvsem pa njegovo življenje v Buenos Airesu. Potem pa kritično analizira knjigo, predvsem to, česar Vauhnikar ni povedal, pa je vedel. Zakaj? Govori o Vauhnikarjevih virih za novice in pravi, da ni jasno povedano, kdo ga je informiral, da pa je Vauhnikar večkrat vzel kot suho zlato novice, ki to niso bile. Zakaj so mu verjeli?

Končno se še pomudi pri razbitju Vauhnikarove špijonažne mreže in nekaterih nejasnosti v zvezi s tem. Tudi se pritožuje, da bi ob izidu knjige še lahko z drugimi viri dopolnili pripovedovanje. Vsekakor kritična obdelava, ki zasluži nove komentarje.

Arh. Jure Vombergar objavlja članek *Priimki Slovencev*, ki ga je leta 2002 imel kot predavanje pri SKA. V njem obravnava način pridobivanja priimkov, kot patronimike ali po izvoru, značaju in živalih itd., o sramotilnih priimkih: .pa tudi o izgubljanju, npr. sodnijsko, emigracija, malomarnost v pisavi itd. Konča še s z nemškimi priimki in posebnostmi v Argentini, kjer se ločijo primorski priimki od prekmurskih in podobno.

Iz zgodovine je tudi članek dr. **Franca Bajleca**, ki govori *Invaziji preko našega ozemlja* na Madžarsko. Govori o madžarskih načrtih, da bi dobili preko Slovencev stik z zavezniki, ki naj bi izvedli invazijo na Madžarsko preko našega ozemlja. Zaradi prehitrega konca vojske do tega ni prišlo. Govori o svoji vlogi in posledicah pri stvari, kakor tudi o vlogi ing. Jožeta Sodje, begunca v ZDA, Zanimive strani o malo znanih dogodkih.

Za konec so objavljeni še *Spomini na Marijana Marolta* ob 100 letnici njegovega rojstva, ki jih je napisal **Ivan Bukovec**, njegov učenec v Umetniški šoli SKA. Iz njih spoznamo Maroltov značaj, delo z učenci in njegovo znanje.

Objavljen je še razpis za nove platnice Meddobja, dodani sta še dve barvni sliki **Andreja Makeka** *Dolga rida* in *Valle Encantado*. **Tine Debeljak**

Prejeli smo v objavo...

Nad. s 6. str.

Magister. Ta komisija je na nadaljevanju občnega zbora 24.05.02 podala svoje poročilo, odsvetovala odobritev bilance, ni pa predstavila druge. Cont. Magister se s podanim poročilom ni strinjal.

3) Na odborovi seji 04.09.02 je g. Jože Hrovat v imenu „Skupine članov“ predlagal naslednje kot sodelavce, ki so „pripravljeni sprejeti izvedbo avditorije in pregled poslovanja SLOGE“: Cont. Simona Rajer, cont. Ana Maria Indihar, Cont. José Čampa, cont. Martin Petkovšek, cont. Miguel Bokalič, ing. Marco Keš, Francisco M. Dolinar, Lic. Benjamin Truden in Jože Hrovat. Njihova glavna naloga je, da predstavijo popravljene ali novi bilanci, že ko sta bili tisti, ki jih je predstavil odbor na občnih zborih na njihov predlog zavrnjeni. Sami so priznali v okrožnici 20.09.02, da so imeli potrebno sodelovanje od strani administracije in da so imeli in imajo na vpogled vso dokumentacijo, ki je potrebna za popravo ali sestavo bilanc. Žal obstoji sum, da te podatke uporabljajo za širjenje vseh mogočih sumničenj in obtožb misleč, da če umažejo upravnik, s tem koristijo SLOGI.

4) Konec septembra 2002 so predstavili na seji zahtevo o reorganizaciji slogine administracije. Predlagane točke nimajo nobene zveze z izdelavo bilanc in normalizacijo SLOGE, kar je prvo in najvažnejše. To delo so v zadnjih dveh mesecih skoro popolnoma opustili z raznimi izgovori o pomanjkanju podatkov, kar ne odgovarja resnici in se ne sklada z njihovimi prejšnjimi izjavami. Skupina avditorjev se je s tem na zelo neprimeren način začela vtikati v tehnično-administrativne zadeve SLOGE. Vsilila je nastavitve honoriranega kontrolorja, cont. Martina Petkovška (\$ 900.- za 4 ure dnevno), ki po izjavi g. Jožeta Hrovata ni najbolj primerna oseba za to funkcijo. Prvotno so za to mesto predlagali cont. Jožeta Čampo.

5) Na predlog upravnik, da bi se o predlaganih spremembah mirno in stvarno pogovorili, ni bilo odziva. Postavili so ultimatum: Tako, ali pa ne sodelujemo več! Pod tem pritiskom se je odbor vdal in sprejel vrsto ukrepov, od katerih so v sedanjih razmerah mnogi neizvedljivi in SLOGI in njenim članom v škodo. V ozadju vsega pa je naravnost bolesto sumničenje in nezaupanje. Trditev avditorjev, da so bili „naprošeni s strani odbornikov za nasvete pri urejanju uprave“ ne drži, ker tega ne morejo zahtevati posamezni odborniki, ampak mora o tem odločiti odbor in mora to biti na uradnem zapisniku, kar se pa ni zgodilo.

6) Na seji 30.12.02 sem predložil alternativni načrt za nekatere spremembe v poslovanju SLOGE, pa odbor o njem ni niti razpravljajal. Ne razumem, zakaj ne. Ali odbor še svobodno odloča? Po izjavi predsednika Tomazina, očitno ne.

7) Govorjenje o bankarizaciji je zavajajoče, kot da doslej SLOGA ne bi poslovala z bankami. Mutual je imela odprte štiri bančne račune in Zadruga štiri. Na objavo v časopisih in na pismeno obvestilo vsem dolžnikom, da so legalna edina plačila v bankah, se ni odzval niti en sam dolžnik. Vsi plačujejo kakor morejo in kadar morejo.

8) Informacija o glavnih dolžnikih ni točna, je pristranska in zavajajoča. (Med drugim dopušča, da jim je tiskarski škrat povečal navedeno vsoto za 1 milijon pesov.) Glavni dolžnik je delal s SLOGO več let preko treh podjetij, čeprav je bil on res glavni lastnik vseh treh. V poročilu ni omenjeno, da je uprava SLOGE proti njemu že pred časom vložila tožbo in ima zarubljeno (embargado) vse premoženje, čeprav je tožba zavoljo vladne odredbe, kot druge, zaenkrat ustavljena. Kljub temu se njegovo stanje izboljšuje, z devalvacijo je njegovo podjetje spet perspektivno, prizna in ima dokumentiran ves svoj dolg in ga je pripravljen vrniti. Drugi dolžnik je v garancijo za posojilo v SLOGI zastavil (hipoteca en primer grado) nepremičnino, ki je bila pred tremi leti ocenjena na USD 1.000.000.-. Oba sta se sestala s skupino avditorjev in jim obrazložila, kako je prišlo do njihovega sedanjega dolga v SLOGI, ki je rezultat refinancij v upanju na konec argentinske krize. V kakšnem ali čigavem interesu se namerano zamolčijo take in podobne informacije? Zakaj se na ta način še bolj vznemirja že itak prizadete vlagatelje in občutno otežkoča izterjevanje drugih dolgov?

9) V „Poročilu“ omenjajo, da Mutual dolguje visoko vsoto Banco Municipal de la Plata. Dobro vedo, ker jim je na voljo vsa dokumentacija, da to ni čisto tako. Banka je grobo kršila dogovor s SLOGO in ni odgovarjala na naše številne pismene vloge za refinanciacijo dolga. Po nasvetu naših advokatov je Mutual SLOGA proti banki vložila civilno tožbo z zahtevo, da postopa v skladu z dogovorom in pristane na predlagano refinanciacijo, ki je bila tudi obljubljena v večih osebnih razgovorih tako v podružnici v Buenos Airesu, kot v centrali v La Plati. Upravičeno upamo, da bomo tožbo dobili, sodišče pa bo med drugim drastično znižalo pretirane obresti in stroške, ki jih je banka samovoljno računala. Zakaj avditorji v svojem poročilu to zamolčijo?

10) Omenjeno „pismeno“ priznanje upravnik o tem, da je „preveč z lahkoto odobril posojila“ itd. je vzeto iz konteksta in prikazano tendenčno.

Na seji 27.11.02 sem odboru predložil predlog načrta za reaktivacijo SLOGE. V njem sem predlagal med drugim,

da bi odbor SLOGE v soglasju s skupino avditorjev objavil okrožnico v kateri bi člane informiral o položaju ustanove v sedanji situaciji v državi. Pomirili bi jih z izjavo, da v SLOGI ni bilo goljufij in neodgovornega gospodarjenja (kar se vztrajno širi med ljudmi), da pa so opazne nekatere pomanjkljivosti, kot preveč z lahkoto odobrena posojila, itd., kar vse je treba razumeti tudi v okviru družbe v kateri je delovala SLOGA, ki je poslovala z poznanimi ljudmi, svojimi člani, ki so dolga leta dobro izpolnjevali svoje obveznosti. Prav iz tega razloga res nismo vodili striktno kreditne politike, kot jo vodijo npr. banke. V SLOGI je bilo vedno važno zaupanje, ne le papirji in dokler se Argentina ni znašla v tej strašni krizi, je ta način skozi 48 let dobro deloval. Danes ne plačujejo ne majhni dolžniki ne veliki, vsi so v krizi. Slep ali zlonameren je tisti, ki ne vidi kako je kriza, ki jo je povzročila vladna politika, prizadela vse plasti argentinskega gospodarstva. Pod pritiskom skupine avditorjev upravna odbora Zadruga in Mutuala o predlaganem načrtu sploh nista razpravljala.

11) Ponovno sem opozoril upravna odbora Zadruga in Mutuala, da smo v resni nevarnosti, da nas INAES (Državna direkcija za zadruga in mutuale) intervenira, ker so potekli že vsi roki, ko bi morali imeti občna zbora, dopolniti upravna odbora (večina naših sej ni sklepčnih) in odobriti bilance. Na to nas je opozoril tudi inšpektor INAES, ki je v začetku januarja, t.l. opravil inšpekcijo naših knjig.

12) Zavoljo vtisa, ki se je ustvaril o SLOGI, da so odkrili velike nepravilnosti, če ne še kaj hujšega, ni pa nakazane nobene rešitve, so člani-vlagatelji vedno bolj nervozni in nestrpni. Nekateri so že nasledli nasvetom raznih advokatov, ki se jim gre le za honorarje, in vložili proti SLOGI tako imenovani „Recurso de Amparo“. Na vse te sodnijske vloge mora SLOGA odgovarjati, da zaščiti svoje imetje v dobro vseh članov in to predstavlja precejšnje stroške. (Samo odgovori na 6 „Recurso de Amparo“ so stali SLOGO \$ 12.200.-) Grozijo s še novimi tožbami in če bo do njih res prišlo, bo to SLOGO lahko prisililo v stečaj (convocatoria de acreedores). To bi pomenilo spet velike stroške in verjetno likvidacijo SLOGE. Teh problemov nihče ne načinja, debatiramo pa ure na sejah, ali se neki strošek za \$ 50.- lahko plača brez odobritve nastavljenega kontrolorja ali ne in podobne birokratične določbe. In poloma bo spet kriv upravnik.

13) Kar zadeva „vztrajanje pri prostovoljnem delu“ skupine avditorjev, se to že skoro dva meseca omejuje na prihajanje nekaterih članov skupine (Jože Hrovat, Franci Dolinar, cont. Ana Indihar) na odborove seje, kjer postavljajo pogoje in zahteve, ki nič ne pripomorejo k rešitvi SLOGE, ne marajo pa prevzeti nobene odgovornosti.

To je le nekaj pripomb k objavljenemu „Poročilu“. Zavedam se, da je škoda že narejena in jo ne bo tako lahko popraviti. Na koncu „Poročila“ so zapisali, da je njihov namen „...da se čimprej in čimveč denarja vrne vlagateljem“. Spričo njihovega dosedanjega delovanja izzveni to žal dokaj neprepričljivo. Vsekakor bi bilo za plodno sodelovanje in reševanje SLOGE dosti bolj koristno, če bi o stvareh pisali bolj jasno in v skladu z resničnostjo. Sicer pa: Po njih sadovih jih boste spoznali. Ti pa znajo biti zelo grenki. Če hočemo rešiti SLOGO, bomo morali stvar drugače zastaviti. K temu smo poklicani vsi člani. V priloženi okrožnici navajam nekaj predlogov za to.

Marjan Loboda.

25-letnica razširitve koprške škofije

Slovenija je bila pred 25 leti prvič v zgodovini združena v enotno cerkveno pokrajino, saj je papež Pavel VI. 17. oktobra 1977 z bulo združil celotno ozemlje tedanje apostolske administrature za slovensko Primorje -del tržaške, reške in goriške nadškofije- v novo koprsko škofijo. Ta je bila uradno razglašena leta 1978, ko je apostolski nuncij v Beogradu Michele Cecchini v koprski stolnici ob navzočnosti vseh slovenskih škofov in velikega števila vernikov vodil slovesno mašo. V počastitev tega srebrnega jubileja je 11. januarja v koprski stolnici potekalo somaševanje škofov in duhovnikov, ki ga je vodil apostolski nuncij v Sloveniji Giuseppe Leanza. To je bilo tudi prvo nuncijevo srečanje z duhovniki in verniki primorske cerkve.

Koper je bil sedež škofi-

je že več kot pred 1400 leti, sredi 19. stoletja pa je bila koprška škofija, majhna in revna, pridružena tržaški. Po drugi svetovni vojni se je ozemlje cele Primorske znašlo brez škofijskega sedeža in lastnega škofa. Novo poglavje v zgodovini cerkve je pomenil prihod Janeza Jenka leta 1964, ki je bil imenovan za apostolskega upravitelja vseh treh delov slovenskega Primorja ter za škofa. Škof Jenko je nenehno prosil Vatikan, naj ustanovi lastno škofijo. To pa se je začelo uresničevati šele po letu 1975, ko sta nekdanja Jugoslavija in Italija sklenili Osimske sporazume, s katerimi so se dokončno dogovorili za razmejitev med državama.

Z novo koprsko škofijo, ki se je pridružila ljubljanski cerkveni pokrajini, je bila Slovenija prvič združena v enotno cerkveno pokrajino.

PO SVETU

NESREČA V VESOLJU

Ameriški vesoljski raketoplan Columbia je pri pristajalnem manevru na višini približno 60.000 metrov nad ameriško zvezno državo Teksas razpadel na več delov in zgorel. Nesreča Columbie je sicer največja katastrofa ameriškega vesoljskega programa po nesreči raketoplana Challenger 28. januarja 1986 in tretja nesreča v zgodovini ameriških poletov v vesolje.

s človeško posadko. Po mnenju strokovnjakov je najverjetnejši vzrok za nesrečo poškodovana zaščitna plast raketoplana pod levim krilom. V nesreči je umrlo vseh sedem članov posadke. Kljub nesreči pa so s kozmodroma Bajkonur v Kazahstanu izstrelili rusko vesoljsko transportno plovilo Progres, ki bo na Mednarodno vesoljsko postajo (ISS), kjer so še trije potniki, dostavilo potrebne zaloge.

SLOVENCİ IN ŠPORT

JAVORNIKOVA ZMAGALA V KROSU

Slovenska atletinja Helena Javornik je zmagala ne evropskem prvenstvu v krosu, ki je bilo v Medulinu na Hrvaškem, ter dosegla največji uspeh v karieri. S časom 20 minut in 16 sekund je na 6.170 metrov dolgi progi za dve sekundi prehitela Rusinjo Galino Bogomilovo.

DOBER ZAKLJUČEK

Na zadnjem letošnjem tekmovanju najboljših svetovnih plezalcev in plezalk (master), ki so ga organizirali na Kitajskem v bližini Hong Konga (Shenzen), sta dobro nastopili tudi slovenski plezalki Martina Čufar in Natalija Gros. V težkih razmerah, plezalna stena je bila postavljena na prostem, je Martina Čufar zasedla 3. mesto, Natalija Gros pa je končala na 10. mestu.

SPET MARATONSKA ZMAGA

Roman Kejžar je zmagal na maratону v italijanskem kraju Regio Emilia. S časom 2:16,03 je dosegel svojo tretjo letošnjo mednarodno maratonsko zmago; najboljši je bil že v Radencih in Zagrebu.

NOVA ZMAGA ČOPA

Slovenski veslač Iztok Čop je nastopil na tekmi na ergometru v poljski prestolnici Varšavi in s 5:51,7 osvojil prvo mesto na 2000 metrov ter izboljšal svoj osebni rekord za tri sekunde. Med drugim je Čop premagal tudi svetovnega rekorderja Poljaka Macieja Siejnowkega, ki je za njim zaostal 2,5 sekunde.

PETERKOVA ZMAGA

Primož Peterka je zmagal na drugi tekmi 51. novoletne skakalne turneje v nemškem Garmisch Partenkirchnu (123,5 in 123,5 m, 164,6). Dosegel je svojo drugo v tej sezoni in skupno petnajsto. Najboljši na tej olimpijski napravi je bil že leta 1997, ko je začel svoj pohod k skupni zmagi na novoletni turneji in v svetovnem pokalu.

KAR DVE MEDALJI...

Evropska prvakinja v krosu Helena Javornik je novo sezono pričela tako kot jo je končala - z zmago. Tokrat je nastopila na tradicionalnem 37. krosu Evropske atletske zveze (EAA) v španski Fuensalidi in za 6,5 kilometra dolgo progo potrebovala 21 minut in 17 sekund. - Helena Javornik je zmagala tudi na 47. krosu Am Taccio v italijanskem kraju San Giorgio: na šest kilometrov je premagala Kenijki Ziolo Kibiwott in Vivian Cherout.

...IN ŠE DVE

V veleslalomu evropskega pokala na Slovaškem je zmagal Jernej Koblar pred Avstrijcema Hannesom Reicheltom in Hannesom Reiterjem. Prvo trojico sta ločili le dve stotinki sekunde. - Dan po zmagi pa je na veleslalomu evropskega pokala v slovaškem Krompachyju osvojil še drugo mesto. Tokrat je bil v veleslalomu najhitrejši Avstrijec Patrick Bechter, Koblar je za njim zaostal 23 stotink, tretji pa je bil še z desetinko več zaostanka Američan Jake Zamansky.

POHORSKA ŠPELA

Slovenska smučarka Špela Pretnar je na drugem slalomu FIS na mariborskem Pohorju osvojila drugo mesto. Zmagala je Čehinja Sarka Zahrobska, na zmagovalne stopničke pa se je s tretjim mestom uvrstila še Špela Robnik.

USPEŠNI ROKOMETAŠI

Slovenska moška rokometna reprezentanca je uspešno odigrala na svetovnem rokometnem prvenstvu na Portugalskem. V uvodnem krogu svetovnega prvenstva (skupina D) je najprej izgubila z Dansko s 24:33, premagala Švedsko s 29:25, izgubila z Egiptom s 26:27, premagala Brazilijo s 30:27 in premagala Alžirijo s 35:25.

S tem je osvojila tretje mesto v skupini in v drugi del tekmovanja prenesla dve točki, ki ju je osvojila v dvoboju s Švedo.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Razvoj slovenske politike pred svetovno vojno

Kot je bilo že rečeno. je na volitvah leta 1897 dobila večino SLS, 16 poslancev, liberalci 9, Nemci pa v svoji kuriji in na Kočevskem 11 poslancev. Nato so stopili v koalicijo slovenski liberalci in Nemci in obdržali kranjsko vlado nad 10 let do leta 1908. Med ljudstvom je to sodelovanje slovenskih liberalcev in Nemcev slabo odjeknilo. Nemci so poskušali ohraniti to, ka kar jim je še ostalo, liberalci pa so pozabili na svoj narodni radikalizem.

Stanje se je popolnoma spremenilo pri volitvah leta 1908, SLS je dobila 26 poslancev - absolutno večino, liberalci 12, Nemci pa so obdržali svojih 11 poslancev.

Deželni glavar je postal Fran Šuklje, ko pa je ta odstopil, pa predsednik SLS Ivan Šušteršič. Po volilni zmagi na Štajerskem in Gorriškem so se pokrajinske klerikalne stranke povezale v skupno Vseslovensko ljudsko stranko.

Lotili so se velikopotezne gospodarske politike, elektrifikacije dežele, za-

družništva, šolstva itd.

Vendar sta obe stranki v nekaterih primerih še nastopili skupno: ob velikem potresu v Ljubljani leta 1895, na Vseslovenskem shodu v Ljubljani leta 1907, ko sta se skupno zavezeli za narodnopolitični program, Zedinjena Slovenija.

Podobno je bilo v državnem zboru - parlamentu - na Dunaju. Povezanosti med nemškimi demokrati in Slovenci je bilo konec. Slovenci so se vezali v poslanske klube večinoma z Dalmatinci in Istrani, pa tudi deloma s Čehi.

V tem času so Slovenci dosegli nekaj koncesij, novih železnic, večjih pravic v šolstvu, kot na primer slovensko gimnazijo v Gorici, obnovitev gimnazije v Kranju in slovenske paralele v Celju (ker je pred nekaj leti dunajska vlada skušala te dati Slovincem, je leta 1895 padla).

Šušteršič je bil veliki mojster takratne parlamentarne politike in so ga smatrali za enega najvažnejših vodij parlamentarne opzicije.

PISALI SMO PRED 50 LETI

DINKO BERTONCELJ

SAN VALENTIN

Dolgo smo bili Bariločani odločeni, da se povzpemo na ta najvišji patagonski vrh, skoraj ob Magallenesovem prelivu. V decembru lanskega leta smo se res odpravili. Od Slovencev sva bila člana odprave Tonček Pangerc in jaz.

V začetku smo imeli precej dežja, tako da smo težko rinili navzgor. Postavili smo štiri taborišča, kjer smo preživljali deževne dneve.

Končno se nam je nasmehnilo sonce. Počasi smo se dvigali v strmine, po ledenikih.

Pot sicer ni bila tehnično težka, a je zahtevala velik pazljivost.

Ratdelnili smo se v skupine, skupaj sva bila Tohček in ja, ter Bariločan Burger. Odpravili smo se povprek preko pobočja proti vzhodnemu grebenu, ki sva ga kamlu dosegla. Tam sva opaila stopinje najinih prijateljev, ki so po drugi poti pred nama prišli tja.

Od tam smo se odpravili po grebenu proti glavnemu grebenu, po katerem sva lahko prišla na vrh.

Tam smo zasadili cepin in nanj obesili argentinsko, čilsko in klubsko zastavico. Nismo se zadrževali dolgo na vrhu, treba je bilo sestopiti.

Tudi na poti iz vrhnjih taborišč nam je nagajal dež, končno smo se na smučkah spustili v doilino. Kar gledal sem Tončka, kako se je varno in hitro znašel na smučeh, čeprav jih je imel prvič na nogah.

Naj povem še en dogodek s povratka. Na poti navzdol po ledeniku

je padel najin spremljevalec v ledeno razpoko, ker se mu je udril ledeni mostiček. Padel je kakih 25 metrov globoko, a smo ga z lahkoto potegnili ven.

Swobodna Slovenija, 12. februarja 1953

ESLOVENIA, MI TIERRA

Algo más sobre las reformas francesas

Valentin Vodnik ocupó el cargo de rector del liceo de Ljubljana. Se entiende que necesitaba libros en idioma esloveno para su labor docente. Él mismo los redactó. Como su admiración por Napoleón fue tan grande, le compuso una oda: Ilirija oživljena (El renacer de Iliria). Este poema expresa por primera vez la idea nacionalista eslovena. El primer verso dice: Napoleón kliče: Ilirija, vstan! (Napoleón clama: ¡Iliria, levántate!) Esta composición le trajo muchos sinsabores a Vodnik cuando se produjo la vuelta de los austríacos.

Los franceses se ocuparon poco y nada de las relaciones feudales. Si bien los campesinos perdieron jurídicamente su condición de súbditos, debieron seguir dándole una parte a los señores. Esa parte fue rebajada a un quinto, pero se conservaron los impuestos.

Los que no poseían tierra (kajzarji, gostači) se vieron eximidos de realizar trabajos como siervos de la gleba. A fines del gobierno francés empezó a circular cada vez con mayor insistencia la versión de que debía abolirse el sistema feudal en su totalidad. Este cambio no se llevó a cabo porque los franceses debieron abandonar el territorio esloveno antes de poder hacer algo al respecto.

Uno de los pocos derechos que adquirieron los campesinos fue el de la división de bienes. Pero también esto resultó un arma de doble filo.

Todos tenían el derecho de ejercer una labor artesana siempre que pagaran el impuesto correspondiente.

Como los franceses albergaban la idea de que los territorios eslovenos servirían de lugar de paso para el comercio con Turquía construyeron carreteras a gran velocidad.

De todos modos el hecho de que nos hubiéramos separado de Austria nos jugó en contra en el campo comercial, ya que se abortaron los contactos preexistentes y se suprimieron los caminos conocidos y probados. Se cortó el flujo de materia prima, como, por ejemplo, del mineral de hierro. Esto perjudicó enormemente el trabajo de los altos hornos como el de Žiga Zois.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V Bariločah se je 3. januarja rodila **Katja Kočar**, hčerka Ivana in Marije Arnšek. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Poroki. V soboto 11. januarja sta se v cerkvi Marije Pomočnice v Don Bosco, Ramos Mejia poročila **dr. Veronika Indihar** in **lic. Hernan Ksavier Moscosos Boedo**. Za priče so bili Jelka in Marjan Indihar ter Margarita in Luis Moscoso. Poročal je Pablo Vernet. V soboto, 25. januarja pa sta se poročila v cerkvi Lujanske Marije v José Mármol **Florencia Repič** in **Mariano Pastrano**. Za priče so bili njuni starši. **Novoporočencem iskreno čestitamo in želimo obilo sreče!**

Umrli so: V Haedu **Matija Lazar** (81), v Ranelaghu **Drago Agreš** (54), v San Martinu **Jože Ferfolja** (82), v Loma Hermosa (San Martin) **Olga Leber roj. Vrbinc** (76), v Ramos Mejia **Franc Durič** (85), v Bariločah **Marjan Filipič** (81), v Capitalu **Marija Rus roj. Zorc** (75), **Milena Poberšnik roj. Urbančič** (83), v Paragvaju **Janez Mikelj** (69) ter **Drago Agroff**, nečak misijonarja Franceta Buha. **Naj počivajo v miru!**

DAROVALI SO

V dobrodalni sklad Zveze slovenskih mater in žena je Tončka Žitnik iz Ljubljane darovala 100 dolarjev, v spomin Marte in Gustija Jeločnik. Iskrena hvala in Bog povrni.

PARIZ-DAKAR

Japonec Hiroši Masuoka (Mitsubishi) med avtomobilisti in Francoz Richard Saint (KTM) med motoristi sta zmagovalca najtežjega vzdržljivostnega relija na svetu. Slovenski predstavnik, motorist Miran Stanovnik (KTM) je na koncu osvojil 17. mesto, za zmagovalcem pa je zaostal osem ur.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Veronika Malovrh, Metka Mizerit, Marjan Loboda, STA, Radio Ognjišče.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95 (za člana ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrahar@ciudad.com.ar
Bungalos v Bariloche. - Bungalos ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar
dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - pone-deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

10. februarja 2003

1 EURO 231,21SIT
1 U\$S dolar 213,12SIT

SVETOVNI DESKAR

Slovenski deskar na snegu Dejan Košir je novi svetovni prvak v paralelnem veleslalomu. V finalnem dvoboju svetovnega prvenstva je premagal najhitrejšega v kvalifikacijah Švicarja Schocha.

NOGOMETAŠEM NI ŠLO OD NOG

Slovenska nogometna reprezentanca je v svoji prvi tekmi pripravljalnega turnirja na Portugalskem izgubila z domačo B selekcijo z 2:3, nato pa še z mlado rusko reprezentanco, izid je bil 0:1. Torej je turnir končala na zadnjem mestu.

OBVESTILA

ČETRTEK, 20. februarja:

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 1. marca:

Pustna veselica v Našem domu v San Justo.

ZA SMEH

Dva uslužbenca notranjega ministrstva se pogovarjata. Eden pravi:

„Moje delo je tako tajno, da še sam ne vem, kaj delam.“

...
„Pri vašem sinu sem opazil velikansko žejo po znanju,“ razlaga učitelj materi.

MOŽNOSTI PLAČEVANJA

Članarino Zedinjene Slovenije in naročnino Svobodne Slovenije lahko poravnate:

V INOZEMSTVU:

• po pošti z bančnim čekom (prosimo, da ne pošiljate osebnih čekov) na ime Antonio Miserit.

V ARGENTINI:

• v društveni pisarni v Slovenski hiši (v pesih, pataconih, lecopih ali čekih na ime Eslovenia Libre);

• po poverjenikih;

• s pošto nakaznico (giro postal) na ime Eslovenia Libre;

• naložba v Banco de Galicia:

- po omrežjih Banelco ali Link;

- po Internetu-Home Banking.

Za transference boste rabili naslednje podatke: Titular de la cuenta: Matias Cec; DNI: 25537990; CUIT: 23-25537990-9; número de caja de ahorro en pesos: 4899965-1/037-6; CBU (clave bancaria uniforme) 00700375-30004899965160. Ko naredite transference, prosim, sporočite nam po telefonu ali pošti.

Za vso podporo že vnaprej Bog povrni!

Uprava Svobodne Slovenije

Rupel o argumentih proti vstopu v NATO

Zunanji minister Dimitrij Rupel je v Sobotni prilogi časnika Delo 11. januarja izrazil zaudenje nad ponavljanjem vprašanj glede slovenskega članstva v zvezi NATO, ki so že doživela veliko tehtnih odgovorov, obenem pa podal odgovore na vprašanja rektorja ljubljanske univerze Jožeta Mencingerja, enega od glavnih nasprotnikov včlanitve Slovenije v zaveznitvo. Rupel pri tem izpostavlja, da je politika vključevanja države v evroatlantske povezave nesporna in visoko legitimna, da je povezava z najbolj razvitimi državami na svetu za Slovenijo koristna, saj bo utrdila njen mednarodni položaj. Domnevo o zmanjšanju varnosti Slovenije s članstvom v zvezi NATO pa je Rupel označil kot „nevaren mit“.

V prispevku za Sobotno prilogo Rupel zavrača Mencingerjeve trditve, da so gospodarski, politični in obrambni argumenti za vstop Slovenije v NATO „zanič“. Ob tem pojasnjuje, da so članice zaveznitva gospodarsko najbolj razvite in uspešne, politično najbolj napredne in obrambno najmočnejše države na svetu.

Zunanji minister prav tako zavrača Mencingerjevo domnevo, da se je gospodarsko stanje na Češkem, Madžarskem in Poljskem poslabšalo po vstopu v NATO. „Gospodarsko stanje v teh državah je bilo problematično zaradi dediščine socializma, ne pa zaradi NATO,“ trdi Rupel in dodaja, da „NATO ne vpliva neposredno na gospodarsko stanje, ampak na možnost razvoja gospodarstva“.

Rupel Mencingerjev koncept označuje kot „koncept izolirane države“. Varnost Slovenije se po vstopu v NATO ne bo zmanjšala, saj teroristi „ne bi bili obzirnejši do Slovenije, če ne bi bila članica NATO“, prej obratno, saj teroristi delujejo predvsem v državah, ki niso članice NATO. Kot „zgrešeno“ označuje Rupel predpostavko, da bo Slovenija kot članica NATO primorana „gostiti vojake in baze zveze NATO“ oziroma da bi bile evropske članice zaveznitva „kanonfuter“ ali „pozadina“ v ameriških vojaških akcijah.

Rupel tudi piše, da bo članstvo v NATO odpravilo naborniški sistem in omogočilo profesionalno vojsko, in obenem zavrača trditve „profesorja ekonomije Mencingerja“, da je profesionalna vojska zanič za obrambo domovine in da je zanjo najboljša teritorialna obramba.

Zgrešeno je po Ruplo- vem mnenju tudi pričanje, da je mogoče izbirati med NATO in EZ, saj je NATO „kratko malo obrambna sila EZ“.

„Kot članica EZ in NATO spada Slovenija v skupino najboljših držav na svetu in kot takšno so jo že začeli upoštevati. Od tega imajo koristi vsi državljani,“ je zaključil Rupel.

„Veste, to je tako: težnjo po znanju je dobil od mene, žejo pa je podedoval po mojem možu.“

...
„Napoleon je imel številne dobre lastnosti, a nekaj tudi slabih. Otroci, ali lahko poveste katero od slabih?“

„Gradil je šole.“

Na Naši domačiji

v soboto, 22. februarja 2003 ob 20,30. uri

POLETNI VEČER

PIZZA — PARTY

Ob zvokih orkestra "Fantje Našega doma" in Ricky DJ

Prisrčno vabljeni!

PREJELI SMO V OBJAVO

ČLANICAM IN ČLANOM. KI JIM JE MAR OBSTOJ SLOGE

Na „Poročilo o preiskavi knjigovodstva SLOGE“ objavljenem v Svobodni Sloveniji 16.01.03 in podpisanim po „Skupini avditorjev“ (brez navedbe imen!), ki vsebuje vrsto netočnih, dvoumnih in tendenčnih trditvev, bom odgovoril na drugem mestu. Skupno z mnogimi člani obžalujem, da „Skupina avditorjev“ še ne zmore bolj pozitivnega pristopa k reševanju SLOGE. Očitki, sumničenja in metanje krivde na druge prav gotovo ni način od katerega moremo pričakovati kaj dobrega. Vsi, ki nam je mar usoda naše skupne ustanove smo vedno bolj zaskrbljeni ob tem.

Bolj kot v reorganizacijo slogine administracije je sedaj treba vreči vse sile v normalizacijo tako Zadruga kot Mutuala, saj smo praktično, zlasti v Mutualu, brez vodstva. Večina naših sej je nesklepčnih, nimamo potrjene bilance in že zdavnaj je zapadel rok za nadaljevanje prekinjenih občnih zborov. To nam lahko prinese resne probleme z oblastmi, vključno intervencijo.

Zato ponovno pozivam in prosim vse člane, kot sem to storil že na občnem zboru Mutuala 25.08.02 : **Stopimo skupaj in rešimo SLOGO** v dobro nas vseh! **SLOGO je še mogoče rešiti, a rešili jo bomo vsi skupaj**, ali je ne bo rešil nobeden. Zato predlagam:

1) Odbora naj čim prej skličeta nadaljevanje prekinjenih občnih zborov, da se izvolita nova odbora, odobrita bilanci in načrt za vračanje vlog.

2) Člani, ki imajo možnost sodelovati v odboru, naj sporoče svojo pripravljenost. Praktično je treba obnoviti odbora obeh ustanov s skupno 20 odborniki in 8 namestniki.

3) Člani naj osebno pridejo na občna zbora, da potrdijo nova odbora in zagotove nadaljni obstoj SLOGE. Stati ob strani in ne zanimati se v tej situaciji za SLOGO lahko pomeni likvidacijo ustanove in izgubo velike večine vaših prihrankov.

4) SLOGA ima za kritje vlog kar lepo premoženje in nikakor ni res, da je vse izgubljeno. Treba je samo počakati, da se razmere v Argentini normalizirajo, da se bo spet pričelo delo, da bodo nepremičnine spet dobile svojo realno vrednost. Nihče ne more ničesar prodati ne zadolžiti brez odobrenja članov na občnem zboru. Odboru in upravi pa je treba dati zadostno oporo, da se bo lahko pričelo z odločno izterjavo dolgov, čim bo zadevna zakonodaja urejena. Članom, ki zavoljo nepoznanja in po nasvetih raznih advokatov zmotno mislijo, da bodo svoj denar rešili

če začnejo tožbo, svetujem naj ne začnejo sodnijskih postopkov proti SLOGI, ker s tem ustanovi povzročajo le nove stroške in jo lahko samo prisilijo v stečaj (convocatoria de acreedores), kar bi pomenilo konec SLOGE in izgubo velike večine premoženja za stroške sodnijske likvidacije. Razumem težko situacijo, ki jo doživljate nekateri vlagatelji, ko ne morete razpolagati s svojim denarjem, a to ni samo problem SLOGE, to je žal danes precej splošen problem v Argentini. Škoda le, da se je k reševanju SLOGE pristopilo na neprav način in posledice bomo nosili vsi še dolgo časa. Zaupanje se hitro izgubi, pa zelo počasi spet pridobi.

Kot sem povedal na občnem zboru 25.08.02 in večkrat ponovil na odborovih sejah, ostanem na svojem mestu samo toliko časa dokler bo odbor to imel za primerno. Ne bom pa zapustil ustanove v tej krizi, če k temu ne bom prisiljen. Po svojih močeh sem pripravljen sodelovati pri reševanju te nam vsem tako drage SLOGE, dokler bom mogel in me boste potrebovali.

Marjan Loboda

NEKAJ PRIPOMB K „POROČILU O PREISKAVI KNJIGOVODSTVA SLOGE“

Svobodna Slovenija - 16.01.2003.

Na Poročilo v Svobodni Sloveniji, dne 16.01.03, ki ga podpiše „Skupina avditorjev“, nekaj pripomb, čeprav ne vem za gotovo kdo sestavljajo to skupino, ker se niso podpisali z imeni, kot je zahtevalo uredništvo Svobodne Slovenije v objavi dne 18.07.02, pa je na to ob tej priložnosti očitvidno pozabilo :

1) Odbora Zadruga in Mutuala SLOGA sta v želji, da bi skupina članov, ki je pričela s kampanjo za „transparentno“ v SLOGI (najprej s pobiranjem podpisov, potem pa s številnimi pismi bralcev v S.S. in agresivnimi nastopi na občnih zborih) od blizu spoznala delovanje ustanove, le-te že večkrat povabila, naj vstopijo v odbora in tako sodelujejo pri odločitvah in zanje tudi prevzamejo odgovornost. Do sedaj brez uspeha.

2) Na občnem zboru 26.04.02 so bili določeni kot pregledniki računov: cont. Mario Čampa, José Čampa, Miguel Bokalič, Simona Rajer, Martin Petkovšek in Tomaž

Nad. na 4. str.

Prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je v Sloveniji meseca decembra za vedno zapustila naša draga gospa

MILENA SEVER roj. ORAŽEM

Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujoči:
svakinja Žarka Sever Adamič,
nečakinja Katrca Adamič Vassallo,
v imenu sorodstva.

Buenos Aires, Ljubljana